

Afrikanlı Amerikalı Erkekliğin Yeniden Tanımlanması: Ta-Nehisi Coates'un *Dünya ile Benim Aramda* Adlı Eserinde Irk, Kimlik ve Direniş

Redefining African American Masculinity: Race, Identity, and Resistance in Ta-Nehisi Coates' Between the World and Me

Vahit YAŞAYAN¹
(Sorumlu Yazar-Corresponding Author)

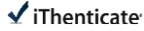
¹ Erzurum Teknik Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü, Erzurum, Türkiye.
vahit.yasayan@erzurum.edu.tr

Geliş Tarihi/Received: 01.10.2024
Kabul Tarihi/Accepted: 20.11.2024

Atf /Cite this article:

Yaşayan, V. (2025). Afrikanlı Amerikalı Erkekliğin Yeniden Tanımlanması: Ta-Nehisi Coates'un *Dünya ile Benim Aramda* Adlı Eserinde Irk, Kimlik ve Direniş. *Erzurum Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi* (22), 126-138.

This article checked by

Content of this journal is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Öz

Ta-Nehisi Coates'un "Siyahilerin Hayatı Değerlidir" (Black Lives Matter) hareketinin ortaya çıkışından kısa bir süre sonra yayımlanan, oğluna hitaben yazdığı mektuplardan oluşan anı kitabı *Dünya ile Benim Aramda* (2015), günümüz Amerikan toplumuyla yakından bağlantılı olan siyahi erkek yaşamının zengin ve çeşitli bir temsilini sunmaktadır. Bu çalışma, Coates'un siyahi erkekliği nasıl temsil ettiğini ve açıkladığını; ayrıca kendi kimliğini Amerikan toplumundan hem dışlanmış hem de Amerikan toplumunun merkezinde yer alan biri olarak nasıl tanımladığını inceleyecektir. Diğer bir deyişle, bu çalışmada Coates'un kendi erkeklik ve babalık rolünü yansıtmaları ile siyahi erkekliği karmaşık ve çok yönlü bir şekilde temsil etmesi analiz edilerek, Coates'un daha sağlıklı bir erkeklik anlayışını nasıl teşvik ettiğini ve en önemlisi, beyazı üstün gören, tahakkümcü, hegemonik erkeklik anlayışlarına nasıl direnç gösterdiği ortaya koyulacaktır. Bu doğrultuda, Coates'un erkeklik ve babalık tasvirleri aracılığıyla, Amerika Birleşik Devletleri'nde yaşayan Afrikanlı Amerikalı erkekler için daha kapsayıcı ve daha sağlıklı erkeklik modellerinin nasıl inşa edileceği örneklendirilecektir. Coates'un, kendi ergenlik dönemini ve Baltimore sokaklarındaki siyahi gençleri tasviri ile babalık anlayışını, özellikle kendi baba rolünü ve ebeveynlerinin erkeklik kimliğine olan etkisini anlatması, sağlıklı bir erkeklik modelini oluşturmada kilit bir öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Erkeklik Çalışmaları, Çağdaş Afrikanlı Amerikalı Edebiyatı, Siyahi Erkeklik, *Dünya ile Benim Aramda*, Ta-Nehisi Coates

Abstract

Ta-Nehisi Coates's *Between the World and Me* (2015), a series of letters to his son released in the wake of the Black Lives Matter movement, provides a nuanced and multifaceted portrayal of black male experiences intricately linked to the fabric of contemporary American society. This study will explore Coates's articulation and representation of black masculinity, investigating how he navigates his identity as a marginalized outsider and a significant voice within the United States. Specifically, it will analyze Coates's introspection on his masculinity and fatherhood, his layered depiction of black manhood, and his challenge to dominant, white supremacist norms of masculinity. By examining Coates's portrayals of masculinity and fatherhood, this study aims to highlight pathways toward constructing more inclusive and healthier models of masculinity for African American men. Coates's reflections on his adolescence, his representations of black youth in Baltimore, and his perspectives on fatherhood—especially his own paternal role and the impact of his parents on his masculine identity—are central to shaping a more affirmative vision of black masculinity.

Keywords: Masculinity Studies, Contemporary African American Literature, Black Masculinity, *Between the World and Me*, Ta-Nehisi Coates

Giriş

Ta-Nehisi Coates'un *Dünyayla Benim Aramda* (*Between the World and Me*) adlı anı kitabı 14 Temmuz 2015 tarihinde, Amerika Birleşik Devletleri'nde Afrikalı Amerikalılara yönelik polis şiddetinin giderek daha görünür hâle geldiği ve bunun doğal bir sonucu olarak “Siyahilerin Hayatı Değerlidir” (Black Lives Matter) hareketinin ortaya çıktığı dönemde yayımlanmıştır. Kitabın yayınlanmasından aylar önce, 9 Ağustos 2014 tarihinde Afrikalı Amerikalı Michael Brown'ın beyaz polis memuru Darren Wilson tarafından öldürülmesi Missouri eyaletinin Ferguson kentinde protestolara ve ayaklanmalara yol açmıştır. Wilson'ın daha sonra beraat etmesi, 11 Ağustos 2015'e kadar süren Ferguson protestolarını ciddi anlamda yoğunlaştırmıştır. Ferguson protestoları, polis şiddeti ve Afrikalı Amerikalılar arasındaki ilişki hakkındaki tartışmalar hem ulusal hem de uluslararası medyada tartışılır hâle gelmiştir. Coates, ülkesinde bizzat şahit olduğu olan bitenleri 15 yaşına giren oğluna uzun bir mektup yazarak aktarmak istemiştir çünkü o yıl ülkesinde hayatı boyunca hiç tanık olmadığı kadar Afrikalı Amerikalıların katledilişine şahit olmuştur. Amerika Birleşik Devletleri'nde Afrikalı Amerikalılara uygulanan sistematik ve süregelen şiddet 2013 yılında “Siyahilerin Hayatı Değerlidir” hareketinin ortaya çıkmasına neden olmuştur. Alicia Garza, Patrisse Cullors ve Opal Tometi tarafından örgütlenen ve şiddete, sistematik ırkçılığa ve siyahi hayatların yok edilmesine karşı ulusal ve küresel düzeyde kampanyaya dönüşen bu oluşum yirmi birinci yüzyıl Sivil Haklar hareketine dönüşmüştür.

Irka dayalı tartışmaların ve şiddetin yoğunlaştığı bir dönemde, *The Atlantic* dergisinde ulusal muhabir olarak çalışan Ta-Nehisi Coates, özellikle Afrikalı Amerikalılar ve beyazların üstünlüğü ile ilgili kültürel, sosyal ve siyasi konular hakkındaki yazılarıyla dikkatleri üzerine çekmiştir. *Dünyayla Benim Aramda* kitabının arka kapağında Coates, Toni Morrison tarafından James Baldwin'in bıraktığı “entelektüel boşluğu” dolduran yazar olarak tanımlanmış, bunlara ek olarak, ulusal ve uluslararası geniş kitleler ile çoğul ve çeşitlilik arz eden Afrikalı Amerikalılar arasında bir köprü hâline gelmiştir. Coates'un bir yazar olarak önemi, *Dünyayla Benim Aramda* kitabının Michelle Alexander, Cornel West ve Robin Kelley, David Brooks gibi Amerikan Çalışmaları alanında önde gelen akademisyenler tarafından yarattığı büyük düşünce ve tartışmalarda kendini göstermektedir (Alexander, 2015; Brooks, 2015; Kelley, 2018; West, 2017). Coates'un kitabının aldığı eleştiri ve övgülerden de anlaşılacağı üzere, *Dünyayla Benim Aramda* Afrikalı Amerikalı yaşamına ilişkin hem entelektüel hem de sosyal ve politik tartışmalara katkıda bulunmaktadır. Coates'un kaleme aldığı eser, Afrikalı Amerikalı toplumu içindeki çoğulculuğu ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki ırk ilişkileri hakkında süregelen diyalog ihtiyacını ortaya koymaktadır. Bu çalışma, Coates'un siyahi erkekliği nasıl temsil ettiğini ve açıkladığını; ayrıca kendi kimliğini Amerikan toplumundan hem dışlanmış hem de b toplumun merkezinde yer alan biri olarak nasıl tanımladığını inceleyecektir. Diğer bir deyişle, bu çalışmada Coates'un kendi erkeklik ve babalık rolünü yansıtmaları ile siyahi erkekliği karmaşık ve çok yönlü bir şekilde temsil etmesi analiz edilerek, Coates'un daha sağlıklı bir erkeklik anlayışını nasıl teşvik ettiğini ve en önemlisi, beyazı üstün gören, tahakkümcü, hegemonik erkeklik anlayışlarına nasıl direnç gösterdiği ortaya koyulacaktır. Bu doğrultuda, Coates'un erkeklik ve babalık tasvirleri aracılığıyla, Amerika'da yaşayan siyahi erkekler için daha kapsayıcı ve daha sağlıklı erkeklik modellerinin nasıl inşa edileceği örneklendirilecektir. Coates'un, kendi ergenlik dönemini ve Baltimore sokaklarındaki siyahi gençleri tasviri ile babalık anlayışını, özellikle de kendi baba rolünü ve ebeveynlerinin erkeklik kimliğine olan etkisini anlatması, sağlıklı bir erkeklik modelini oluşturmada kilit bir öneme sahiptir.

Afrikalı Amerikalı Erkekliğine İlişkin Stereotipler

Afrikalı Amerikalı erkekliğine ilişkin stereotipler, Amerika Birleşik Devletleri'nde toplumun siyahi erkekleri algılamasında önemli bir rol oynamaktadır. Afrikalı Amerikalı erkekler ve kadınlar hakkındaki genellemeler ve olumsuz varsayımlar sömürge döneminde, özellikle de kölelik sürecinde ortaya çıkmıştır. Yıllar boyunca, köleleştirilenlerin Afrikalı Amerikalılar ile ilgili şekillendirdiği olumsuz varsayımlar sadece Amerikan toplumunun Afrikalı Amerikalılara bakışını değil, aynı zamanda Afrikalı Amerikalıların kendilerine bakışını da etkilemiştir. Afrikalı Amerikalıların birey olarak hem kişisel hem de toplumsal düzeyde kabul görmemesi, W.E.B. DuBois'nın “çift bilinçlilik” kavramının, yani “kişinin kendisine her zaman başkalarının gözünden bakma duygusunun” deneyimlenmesine yol açmıştır (DuBois, 2008: 8) Başka bir deyişle, Afrikalı Amerikalılar, kendi kültürel kimliklerini baskın beyaz toplumun onlara dayattığı kimlikle eşzamanlı olarak taşımak zorunda kalmışlardır. Bu durum, kimlik krizi ve sürekli bir içsel çatışma potansiyelini beraberinde getirmiştir. Özellikle Afrikalı Amerikalı erkekler için çift bilinçlilik, son derece karmaşık ve çok katmanlı bir deneyim hâline dönüşmüştür. Bir yandan kendi kültürel değerleri ve kimlikleri doğrultusunda yaşamaya çalışırken, diğer yandan toplumun onlara dayattığı stereotiplerle mücadele etmek zorunda kalan Afrikalı Amerikalı erkekler, erkeklik algıları ile sorunlar yaşamaktadır ve bu da onların özsayıgılarını olumsuz etkilemektedir. Bu süreç, Afrikalı Amerikalı erkeklerin kendilerini hem toplumda var etme hem de kendi iç dünyalarında barış içinde olma çabasını şekillendirir.

Afrikanlı Amerikalı erkekler, Amerikan toplumunda tarihsel olarak birçok olumsuz stereotiple karşı karşıya kalmışlardır. Bu stereotipler, kölelik döneminden günümüze kadar süregelen ve çeşitli toplumsal, ekonomik ve politik yapılarla pekiştirilmiştir. Ta-Nehisi Coates, bu kalıpları, özellikle, “tembel siyah adam” ve “haydut imajı” gibi gangster kültürüyle ilişkilendirilen “sambo” ve “brute” gibi siyahi erkek tiplerini eserinde derinlemesine incelemekte ve sorgulamaktadır. Her iki stereotip de farklı tarihsel anlarda ve zıt imajlarla ortaya çıksa da, siyah erkek bedenlerinin yanlış tanınmasını pekiştirmektedir. Bir yandan, “sambo” stereotipi kölelik döneminde ortaya çıkmış ve siyah erkeklerin uysal, çocuksu ve sorumsuz olduğu imajını sunmuştur. Öte yandan, “brute” stereotipi, Afrikanlı Amerikalıların haklarının iade edilmemesine karşı bir tepki olarak Yeniden Yapılanma döneminde ortaya çıkmış ve siyahi erkekleri fiziksel olarak güçlü ama zihinsel olarak zayıf, suç işlemeye yatkın, cinsel açıdan tehditkâr, kontrolsüz olarak sunmuştur. bell hooks¹, Frantz Fanon ve Timothy J. Brown gibi yazarlar kendi metinlerinde siyahi erkekliğin inşası ile stereotipler arasında bağlantılar kurarken, argümanlarını bu stereotiplerin ortaya çıktığı tarihsel arka plana dayandırmamaktadırlar. Ancak Joseph Boskin, Riché Richardson, Toni Morrison ve Kelly Brown Douglas gibi diğer yazarlar, çağdaş siyah erkek stereotiplerinin tarihsel arka planının yanı sıra stereotipler ve siyah erkeklik kavramsallaştırmaları arasındaki bağlantıları keşfetme konusundaki yaklaşımları bu tiplerin inşasındaki tarihsel bağlantıları ortaya koymaktadır. (Fanon, 1967: 24; Richardson, 2007: 20; Boskin, 1988: 34; Morrison, 1997: vii; Douglas, 1999: 45). Bahsi geçen araştırmacı ve yazarlar “sambo” ve “brute” tiplerinin gelişimi ile Afrikanlı Amerikalı erkeklerin kimlik inşa süreçleri arasındaki bağlantıya dair açık kanıtlar sunmaktadırlar. “Sambo” ve “brute” stereotipleri, çarpıtılmış ve zarar verici algıları teşvik ederek Afrikanlı Amerikalı erkekliğine tarihsel olarak zarar vermiştir. “Sambo” stereotipi Afrikanlı Amerikalı erkekleri tembel ve çocuksu olarak resmetmekte, liderlik veya entelektüel roller için uygun olmadıklarını öne sürerek yeteneklerini zayıflatmakta ve fırsatları sınırlamaktadır. Öte yandan, “brute” stereotipi Afrikanlı Amerikalı erkekleri doğuştan şiddet yanlısı ve saldırgan olarak göstererek ırksal profillemeye, kriminalizasyon ve sosyal korkuyu körüklemektedir. Bu stereotipler sadece Afrikanlı Amerikalı erkekleri insan olma niteliklerinden alıkoymakla kalmamış, aynı zamanda sistemik ırkçılığa da katkıda bulunarak onların kendi algılarını ve adil muamele ve fırsatlara erişimlerini de etkilemiştir. Bu basmakalıp stereotiplere meydan okumak, Afrikanlı Amerikalı erkekliğinin daha doğru ve saygılı bir şekilde anlaşılmasını teşvik etmek için çok önemlidir ve Coates’un erkeklik ve babalık temsillerine dair tarihsel bir zemin oluşturmaktadır.

Amerika Birleşik Devletleri’nde erkeklik kavramlarının inşası ülkenin tarihiyle yakından bağlantılıdır. Sosyolog Michael Kimmel’in öne sürdüğü gibi, erkeklik anlayışı Amerikan tarihinin anlaşılmasıyla mümkündür (Kimmel, 2012: 2). Kimmel’a göre Amerikan tarihi, savaşlarda, sınır bölünmelerinde ve ülkenin hayranlık duyulan liderlerinde yansıyan “erkekliği sınama ve kanıtlama çabalarından” etkilenmiştir (Kimmel, 2012: 2). Irk gibi erkeklik de sosyal bir kurgudur ve Kimmel’in de belirttiği gibi erkekliğin anlamı “kişinin sınıfına, ırkına, etnik kökenine, yaşına, cinsel yönelimine, ülkenin hangi bölgesinde yaşadığına” bağlıdır (Kimmel, 2012: 5). Bu nedenle, Kimmel erkek kimliklerinin melezliğini kabul etmek için “erkekliklerden” çoğul bir kavram olarak bahsetmemiz gerektiğinin altını çizer (Kimmel, 2012: 5).

Afrikanlı Amerikalı erkeklerin varoluşuna ilişkin stereotipler, bu grubun tanımlanmasında önemli bir rol oynamaktadır. 18. yüzyıldan bu yana, Amerika Birleşik Devletleri’ndeki siyahi erkekler “hayvan, vahşi, doğuştan tecavüzcü ve katil, sorumsuz ve tembel” gibi olumsuz stereotiplere maruz kalmıştır (hooks, 2004: xi). hooks’un çağdaş Amerikan toplumunda siyahi erkekliğin karmaşıklığını incelediği, 2004 yılında yayımlanan *Biz Gerçekten Havalıyız: Siyahi Erkekler ve Erkeklik (We Real Cool: Black Men and Masculinity)* adlı çalışmasında tarihsel ve kültürel faktörlerin Afrikanlı Amerikalı erkeklerin kimliklerini ve deneyimlerini nasıl şekillendirdiği ele alınmaktadır. Irk, toplumsal cinsiyet ve sınıfın kesişim noktalarını inceleyerek Afrikanlı Amerikalı erkeklerin karşı karşıya kaldığı stereotiplerin ve toplumsal beklentilerin eleştirel bir analizini sunan hooks, siyah erkeklerin temsilde zararlı imgelerin çok fazla kullanılmasının bir sonucu olarak, Afrikanlı Amerikalıların bu “stereotiplerin kurbanı olduklarını” şu şekilde açıklamaktadır:

“Beyaz üstünlüğünün çağdaş dünyasında görünürlüğün bedeli, siyah erkek kimliğinin ister onu somutlaştırarak ister ondan başka bir şey olmaya çalışarak olsun, stereotiple ilişkili olarak tanımlanmasıdır. Beyazı üstün gören, kapitalist erkeklik modeline göre siyahi erkek benliğinin inşa edilme biçiminin merkezinde vahşi, uygarlaşmamış, düşünmeyen ve hissetmeyen erkek yer alır. Siyahi erkekliğin doğasına ilişkin olumsuz stereotipler, siyahi erkeklerin kendi kimliklerinin inşasını belirlemeye devam etmektedir” (hooks, 2004: xii).

hooks’un belirttiği üzere, siyahi erkeklik genellikle ya olumsuz stereotiplere uymak ya da onlara meydan okumak üzerinden

¹ bell hooks’un ismi, kimliğinden çok fikirlerinin ve kişiliğinin öne çıkarılmasını vurgulamak amacıyla küçük harflerle yazılmaktadır. Bu tercih, yazarın düşüncelerinin ön plana çıkmasını sağlamak için yaptığı bilinçli bir seçimidir.

tanımlanır. Özellikle “brute” stereotipi, siyahi erkeklik algısının şekillenmesinde önemli bir rol oynar. hooks, bu stereotipin siyahi erkekler üzerindeki etkisini analiz ederken, onların bu kalıplarla başa çıkma biçimlerini de irdelemektedir. Bu süreç, siyahi erkeklerin kendi kimliklerini yeniden tanımlama ve güçlendirme mücadelesinin bir parçası olarak ortaya çıkar.

hooks, *Siyahi Görünüşler: Irk ve Temsil (Black Looks: Race and Representation)* (1992) adlı kitabında, özellikle “Siyah Erkekliğin Yeniden İnşası” başlıklı bölümünde Afrikalı Amerikalı erkekliğin tanımlanma biçimlerini açıklamaktadır. Burada hooks, “birçok Afrikalı Amerikalının siyahi erkekliğin dar temsillerini pasif bir şekilde özümselediğini, stereotipleri, mitleri sürdürdüğünü ve tek boyutlu anlatımlar sunduğunu” ve günümüzde de Afrikalı Amerikalıların erkeklik kimliklerini bahsi geçen temsillerce şekillendirdiklerini ileri sürmektedir (hooks, 1992: 89). Sınırlayıcı rollere hapsedilen Afrikalı Amerikalılar, bu negatif stereotipler çerçevesinde, öz kimliklerini şekillendirdikleri için bir erkeklik krizi ile karşı karşıya kalmışlardır. hooks, siyahi erkeklerin hakim stereotiplerden ve hegemonik erkeklik görüşlerinden ayrılan, alternatif, daha gerçekçi temsillerin siyahi erkeklik kimliği inşasında daha sağlıklı olacağını savunmaktadır. Başka bir deyişle, hooks, hegemonik erkeklik kavramlarına karşı kolektif bir çaba temelinde siyahi erkekliğin yeniden inşasını önermektedir. Nitekim, Ta-Nehisi Coates’un anlatısında yaptığı gibi, erkeklik krizini anlamak hem bireysel hem de toplumsal düzeyde cinsiyet normlarını sorgulamayı ve daha kapsayıcı bir anlayış geliştirmeyi gerektirir. Bu, hem erkeklerin hem de toplumun geneli için daha sağlıklı ve dengeli ilişkiler kurmalarına yardımcı olabilir.

Afrikalı Amerikalı Erkeklerde Ergenlik, Şiddet ve Korku Dinamikleri

Dünyayla Benim Aramda’nın ilk bölümünde Ta-Nehisi Coates kendi ergenlik dönemini ve çevresinde karşılaştığı diğer erkek çocuklarını tasvir ederken Afrikalı Amerikalı erkeklerin Amerika Birleşik Devletleri’ndeki tanınma ve var olma mücadelesini ortaya koymaktadır. Diğer bir deyişle, Coates’un bir ergen erkek olarak deneyimleri, Afrikalı Amerikalı kimliklerine ilişkin basmakalıp yargıların onları kontrol etmeye ve güçsüzleştirmeye nasıl hizmet ettiğini göstermektedir. Bu bölümde, Coates’un ergenlik dönemine dair anlatımının, hegemonik erkeklik ideallerine karşı nasıl bir duruş sergilediğini ve siyahi erkekliği farklı şekillerde yaşamının yollarını nasıl ortaya koyduğu incelenecektir. Bu bağlamda, Raewyn Connell’in “erkeklikler” tartışması, Coates’un siyah erkekliklere ilişkin temsilini bağlamsallaştırmada açıklayıcı olacaktır.

Connell, 1995 yılında kaleme aldığı *Erkeklikler* adlı kitabında, erkeklik kavramının, kadınlık kavramıyla içsel ilişkisi, insan bedeniyle ilişkisi ve dinamik doğası olarak sınıflandırılabilir üç değişken etrafında inşa edildiğini öne sürmektedir. Dolayısıyla erkeklik kavramı, kadınlık kavramı olmaksızın tanımlanamaz; bu iki kavram “özünde ilişkiseldir” (Connell, 2023: 68). Dahası, Connell’in açıkladığı üzere, “gerçek erkekliğin neredeyse her zaman erkeklerin bedenlerinden kaynaklandığı—erkek bedenine içkin olduğu ya da erkek bedenine dair bir şeyi ifade ettiği—düşünüldüğünden, beden farklı türden erkekliklerin inşasında temel bir unsurdur” (Connell, 2023: 99). Connell bu nedenle, beden “erkekliğin inşasında kaçınılmaz olduğunu; ancak kaçınılmaz olanın sabit olmadığını” belirtmektedir (Connell, 2023: 118). Başka bir deyişle, bedenler “toplumsal sembolizm ve kontrole” karşı çeşitli direniş biçimlerine sahiptir (Connell, 2023: 122); “bazı bedenler inatçı olmaktan öte, davet edildikleri toplumsal düzenlemeyi bozar ve altüst ederler” (Connell, 2023: 122). Bedenin önemine ek olarak, toplumsal cinsiyetin sınıf ve ırk gibi diğer tahakküm biçimleriyle etkileşimi, erkekliklerin dinamik doğasını kavramsallaştırmada kilit öneme sahiptir (Connell, 2023: 122). Connell’in “erkeklikler” kavramsallaştırması ve bunların dinamik doğası, Coates’un *Dünyayla Benim Aramda*’da Afrikalı Amerikalı erkekliklerinin farklılıkları anlamak açısından elzemdir. Coates, Afrikalı Amerikalı erkekleri hegemonik erkeklik modellerine ve basmakalıp tanımlamalarına karşı çıkan ve bu tanımlamalara direnç gösteren bireyler olarak tanıtmıştır. Coates’in kendi ergenlik dönemine ve siyahi erkek çocuklarla genç yetişkinlere ilişkin örneklendirmeleri, hegemonik idealle ilişkilendirilen niteliklerden farklılık göstermektedir; zira Coates’un örneklendirmelerinde Afrikalı Amerikalı erkekler, yanlış tanınma biçimlerine direnmektedir. Tarihsel olarak, siyahi erkekler, fiziksel olarak güçlü ama zihinsel olarak zayıf, suç işlemeye yatkın, cinsel açıdan tehditkâr veya kontrolsüz gibi yanlış ve zararlı imgelerle etiketlenmiştir. Bu imgeler, kölelik döneminden Jim Crow yasalarına ve çalışmanın başında değinilen, günümüzdeki polis şiddetine kadar uzanan bir baskı tarihinin parçalarıdır. Coates, bu stereotiplerin, siyahi erkeklerin kendi kimliklerini inşa etmelerini ve toplumsal yapıya entegre olmalarını nasıl engellediğini detaylı bir şekilde örneklendirmektedir.

Coates, anı kitabında çocukluğu boyunca kendisini, Afrikalı Amerikalıları, özellikle de siyahi erkek çocuklarının tanınması için mücadele etmeyi içeren alternatif bir erkeklik modelini somutlaştıran biri olarak tanımlar. Coates’un çocukluktan genç yetişkinliğe geçişi coğrafi ve irksal faktörlerle şekillenmiştir. Coates, ergenlik döneminin Baltimore sokaklarındaki belirli bir çevre tarafından şekillendirildiğini anlatmakla kalmayıp, aynı zamanda yaşadığı deneyimi oğlunun bugün Amerika Birleşik Devletleri’nde yaşadığı deneyimle ilişkilendirmektedir:

“Gençliğimin Baltimore’unda siyahi olmak, dünyanın koşulları karşısında, silahlar, yumruklar, bıçaklar, kokain, tecavüz ve hastalık karşısında çıplak olmaktı. Oysa çıplaklık bir hata ya da bir patoloji değildir. Çıplaklık, politikanın doğru ve amaçlanmış sonucu, insanların yüzyıllarca korku altında yaşamaya zorlanmasının beklenen neticesidir. Hukuk bizi korumadı. Ve şimdi, senin zamanında, hukuk seni durdurup aramak, yani bedenine olan saldırıyı ilerletmek için bir bahane haline geldi. . . . Nasıl dersin de, sonuç dünyanın adliye kuvvetleri karşısındaki zafiyetimizdi. Bu kuvvetlerin amilinin beyaz ya da siyahi olması fark etmez—fark eden, bizim durumumuzdur, fark eden senin bedenini kırabilir kılan sistemdir” (Coates, 2016: 27).

Coates, çocukken yaşadığı Baltimore şehrini, Amerika Birleşik Devletleri’nin diğer şehirleriyle kıyasladığında Baltimore’un batısında kalan şehirlerde yaşayanların Amerikan Rüyasını tam anlamıyla gerçekleştirdiklerine inanmıştır. Baltimore’daki Afrikalı Amerikalılar ayrımcılık ve ekonomik mahrumiyet gibi tarihsel faktörlerden derinden etkilenmiş ve bu da sistemik eşitsizliklere ve daha yüksek suç oranlarına katkıda bulunmuştur. Baltimore’da siyahi bir çocuk olarak büyümek, çeşitli zorluklarla doludur. Tarihsel olarak ayrımcılık, ekonomik eşitsizlik ve eğitim fırsatlarına erişim eksikliği, Coates’un hayatını derinden etkilemiştir:

“Benim oturduğum Batı Baltimore’un, kuzenlerimin oturduğu Philadelphia’nın kuzeyinin, babamın arkadaşlarının oturduğu Chicago’nun güney tarafının farklı dünyalar teşkil ettiğini biliyordum. Arşın ötesinde bir yerde, asteroit kuşağının ardında, çocukların bedenleri için sürekli olarak endişelenmedikleri başka dünyalar vardı... O diğer uzay kesiti ile benimki arasındaki mesafeyi saplantı haline getirdim. Amerikan galaksisinin benim bulunduğum tarafında, bedenleri inatçı bir çekim gücünün kölesi olan siyahilerin olduğunu, diğer tarafta ise bu güçten özgürleşmiş olanların olduğunu biliyordum. O diğer dünya ile benim aramdaki ilişkiyi hissediyor ama henüz anlamıyordum” (Coates, 2016: 29).

Şehir içi şiddet, özellikle de Afrikalı Amerikalı erkek çocuklara ve genç yetişkinlere yönelik polis şiddeti, Coates’un metni boyunca hem kendi ergenliğini hem de oğlunun ergenliğini etkileyen kapsayıcı bir temadır. Nitekim, oğluna on beş yaşına bastığında bu uzun mektubu yazmaya karar verir, çünkü o yıl oğlunun polis güçlerinin uyguladığı şiddet sonucu daha fazla Afrikalı Amerikalının ölümüne tanık olduğu yıldır. Bu sebeple oğlunu süregelen şiddete karşı korumak için şöyle ikaz eder: “Ülkenizin polis departmanlarına senin bedenini yok etme yetkisi verildi” (Coates, 2016: 9). Coates, Prince Jones’un² siyah bir polis memuru tarafından öldürülmesinin vicdanında nasıl bir iz bıraktığını anlatırken üzüntüsünü ve kızgınlığını şu ifadeyle dile getirir: “Polisle ilgili sorun onların faşist domuzlar olması değil, ülkemizin çoğunlukçu domuzlar tarafından yönetilmesidir” (Coates, 2016: 79).

Yukarıdaki alıntılarda da görüldüğü üzere, Coates, çocukluktan genç yetişkinliğe geçiş yaptığı Batı Baltimore ile yakın bir ilişki kurarak, Amerikan toplumundaki ikiye bölünmüşlüğü gözler önüne sermektedir. Nitekim Amerikan toplumu “Amerikan Rüyası” kavramını uzun yıllardır bireysel başarı ve refah ideali olarak yüceltmış olsa da, bu rüyayı Baltimore’da gerçekleştirememesi durumu giderek belirginleşmektedir. Coates’un da belirttiği gibi, eşitsizlik, ırkçılık ve sınıf farklılıkları, bu idealin önündeki en büyük engeller olarak durmaktadır. Özellikle Afrikalı Amerikalılar gibi düşük gelirli ve azınlık topluluklar, eğitim, sağlık ve istihdam gibi temel alanlarda fırsat eşitsizlikleriyle karşılaşarak bu rüyayı gerçekleştirmekte zorlanmaktadır. Amerikan Rüyasının herkes için ulaşılabilir bir hedef olamaması, toplumsal adaletsizlikleri ve sistemik sorunları daha da derinleştirmektedir. Bu durum, toplumda güven ve aidiyet duygusunu zedelerken, Amerikan Rüyasının bir ütopyadan öteye gidemediğini gözler önüne sermektedir. Coates, beyazı üstün gören statükoyu sürdürmek için federal ve eyalet hükümetleri tarafından kullanılan sosyal yapılara ve kamu politikalarına karşı aktif bir duruş sergilemekle kalmayıp, erkeklik kimliğini Amerikan Rüyasının dışında, yapısal eşitsizliklerin ve yanlış tanınmanın bir sonucu olarak ideal bir Amerikan toplumunun dışında şekillenmiş olarak sunar. R. W. Connell’in Robert Staples’in Amerikan toplumundaki ırksal farklılık üzerine kaleme aldığı öncü çalışması *Siyahi Erkeklik*’e (1982) (*Black Masculinity*) dayanarak belirttiği gibi, “Amerika Birleşik Devletleri’nde siyahi erkekler arasındaki şiddet düzeyi ancak siyahi işgücünün Amerikan kapitalizmindeki değişen yeri ve onu kontrol etmek için kullanılan şiddet araçlarıyla anlaşılabilir. Kitleli işsizlik ve kentsel yoksulluk artık siyah erkekliğin şekillenmesinde kurumsal ırkçılıkla güçlü bir etkileşim içindedir” (Connell, 2023: 80; Staples, 1982: 39-53). Batı Baltimore’daki, ailesinin ve arkadaşlarının yaşadığı belirli kentsel bölgelerdeki koşullar Coates’un ergenlik dönemini

² Prince Jones, trajik ölümü ırk ve şiddet ile ilgili tartışmaların odak noktası haline gelen genç bir Afrikalı Amerikalıdır. Washington, D.C.’deki Howard Üniversitesi’nde öğrenciyken, 2000 yılında Maryland eyaletinde bir polis memuru tarafından vurularak öldürülmüştür. Ölümü ve onu çevreleyen koşullar medyada geniş yer bulmuş ve polis şiddeti ve ırksal profillemeye tartışmalarında önemli bir vaka haline gelmiştir. Bu vakaya Ta-Nehisi Coates kitabında özellikle atıfta bulunulmuş, Jones’un hikayesini ırksal adaletsizlik ve Afrikalı Amerikalıların karşılaştığı kırılma noktaları temalarını keşfetmek için kullanmıştır.

fazlasıyla şekillendirmiştir. Coates, Amerikan toplumunda bir siyahi olarak erkeklik kimliğini, toplumsal dışlanmışlık ve ayrımcılık deneyimleri çerçevesinde şekillendirdiğini vurgular. Erkeklik kimliği üzerine ortaya koyduğu bu bilinçli tavır Athena D. Mutua'nın "ilerici siyahi erkeklik" kavramını destekler. Mutua, siyah erkekliğin toplumda genellikle negatif stereotiplerle ilişkilendirildiğini ve bu stereotiplerin hem bireyler hem de topluluklar üzerinde zararlı etkileri olduğunu vurgular (Mutua, 2016: 7). İlerici siyah erkeklik, bu olumsuz algıları kırarak daha kapsayıcı, adil ve empatik bir erkeklik anlayışını teşvik eder. Coates da geleneksel erkeklik anlayışlarını sorgulamış, benimsemeyi reddetmiş ve yeni alternatif arayışlar içerisine girmiştir.

Coates, Amerikan toplumundaki Afrikalı Amerikalılar ile ilgili stereotiplerin siyah bedenleri güçsüzleştirmek ve kontrol etmek için nasıl bir mekanizma olarak hizmet ettiğini gösterirken, siyah erkeklerin yanlış tanınması ile Amerika'nın siyah bedenlere yönelik şiddet tarihi arasındaki bağlantıyı da gözler önüne şöyle sermektedir: "Amerika'da siyah bedeni imha etmek gelenekseldir—bu bir mirastır" (Coates, 2016: 97). Coates oğluna yazdığı mektupta "ırkın ırkçılığın çocuğu olduğunu, babası olmadığını," yani Amerika'da ırkın icadının köklerinin "hiyerarşi" arzusuna dayandığını açıklar. Beyaz olmak, tarih boyunca bir norm ve ayrıcalık kaynağı olarak konumlandırılmış, bu da beyaz olmayan bireyler üzerinde sistemik baskı ve ayrımcılığa yol açmıştır. Coates'un da belirttiği gibi, yargı ve kolluk kuvvetleri, tarih boyunca ırk temelli önyargılardan etkilenmiş, beyaz olmayan topluluklara karşı orantısız ve adaletsiz uygulamalarda bulunmuştur. Bu durum, beyaz üstünlüğü kavramının toplumsal yapıda kökleşmesine katkıda bulunarak, eşitlik ve adalet arayışını zorlaştırmıştır. Dolayısıyla, adli kuvvet mekanizması, beyazlığın ve beyaz üstünlüğü yanlısamasının devamını sağlayan temel unsurlardan biri hâline dönüşmüştür:

"Beyaz olma inancının yüceltilmesinin, şarap tadımları ve dondurma buluşmalarıyla değil, yaşam, özgürlük, emek ve toprak yağmalanmalarıyla gerçekleştiği söylenmelidir; sırtların yüzülmesiyle, uzuvların zincirlenmesiyle; muhaliflerin boğulmasıyla, ailelerin yıkımıyla; annelerin ırzına geçilmesiyle; çocukların satılmasıyla; ve her şeyden önce, senin ve benim kendi bedenlerimizi güvence altına alma ve yönetme hakkımızı reddetmeye yönelik muhalif eylemlerle ..." (Coates, 2016: 19).

Bu iki yüzölçüm, adalet sistemlerinin beyaz olmayan topluluklara karşı orantısız sertlik ve adaletsiz kararlar alması, tutuklama ve mahkûmiyet oranlarında görülen eşitsizlikler gibi durumlarla somutlaşmıştır. Bu çelişkiler, adalet sistemine duyulan güveni sarsarken, sistematik ırkçılığın ve beyaz üstünlüğünün sürdürülmesine hizmet etmiştir.

Coates, *Dünyayla Benim Aramda* kitabında, siyahi erkek çocuklarının ve genç yetişkinlerin Amerikan toplumunda karşılaştıkları çok katmanlı zorlukları detaylı bir şekilde ele almaktadır. Siyahi bireylerin kimliklerini koruma ve onurlandırma çabaları, yaşadıkları korku ve utanç duyguları tarafından şekillendirilirken, toplumsal kabul arayışları onların davranışlarını önemli ölçüde etkilemektedir. Coates'un anlatısı, siyahi erkek çocukların hegemonik erkeklik modellerine karşı duydukları uyumsuzluk hissini ve bu modellerin dışında tanımlanan alternatif erkeklik kimliklerini nasıl geliştirdiklerini gözler önüne sermektedir. Bu anlamda, siyahi bedenlerin tanınması mücadelesi, toplumun dayattığı baskın erkeklik ideallerine karşı güçlü bir direniş ve alternatif bir kimlik arayışı olarak Coates'un eserinde önemli bir yer tutmaktadır.

Coates'a göre, siyahi erkeklerin davranışlarına hâkim olan temel duygulardan biri korkudur. Coates, Baltimore'da büyürken hissettiği bedenini kaybetme korkusuna, mahallesindeki Afrikalı Amerikalı çocukların da sahip olduğunu zamanla idrak etmiştir:

"Korku, mahallemin abartılı oğlanlarında, onların iri yüzükleri ve madalyonlarında ve dünyaya karşı zırhları olan büyük şişkin montlarında ve tam boy kürklü yakalı deri ceketlerindeydi... Korku onların üstünde çalıştıkları yürüyüşlerinde, aşağı sarkan kot pantolonlarında, büyük tişörtlerinde, bu oğlanların arzu ettikleri her şeyin kesin sahibi oldukları inancını pompalamaya yönelik bir sürü davranış ve kıyafette yaşamını sürdürüyordu" (Coates, 2016: 24).

Coates'un da gözlemlediği gibi, bazı Afrikalı Amerikalı gençler bedenlerinin kırılganlığına karşı koymak için "cool poz" kavramına uygun olarak abartılı giyinmekte ve belli rollere bürünmektedir.³ Siyahi erkeklerin kendilerini sert gangster olarak göstermek istemeleri, aslında kendi dünyalarına karşı bir zırh işlevi görmektedir. Coates'un mahallesindeki yaşlıları ile hatırladıkları, Judith Butler'ın toplumsal cinsiyet rolleri teorisini örneklemektedir. Zira, Butler'ın da altını çizdiği gibi "bedensel hareket ve icralar genellikle performatiftirler, yani dışavuruyormuş gibi yaptıkları öz veya kimlik aslında bedensel

³ Richard Majors ve Janet Mancini Billson, *Cool Pose: The Dilemmas of Black Manhood in America* (1993) başlıklı kitabında Afrikalı Amerikalı erkeklerin toplumsal beklentiler ve baskılarla başa çıkmak için kullandıkları bir strateji olarak "cool poz" kavramını incelemektedir. Kitap, Afrikalı Amerikalıların ırksal marjinalleşme ve sistemik eşitsizlik deneyimlerine bir yanıt olarak, genellikle duygusal kopuş ve sertlikle karakterize edilen belirli bir tavır veya kişilik geliştirmelerini incelemektedir. Yazarlar, bu "havalı pozun" hem bir kendini koruma biçimi hem de siyahi erkekleri sıklıkla değersizleştiren ve onlara karşı ayrımcılık yapan bir toplumda kontrol sağlamanın bir yolu olarak hizmet ettiğini savunmaktadır. Kitap, bu stratejilerin kimliği, ilişkileri ve sosyal etkileşimleri nasıl etkilediğine dair sosyolojik bir analiz sunmaktadır.

işaretler ve diğer söylemsel yollarla üretilen ve sürdürülen üretimlerdir” (Butler, 2014, 224). Coates’un mahallesinde gördüğü Afrikalı Amerikalı erkeklerin bedensel hareketleri ve davranışları performatiftir; yani, sergiledikleri kimlik veya öz, aslında bedensel işaretler ve diğer söylemsel yollarla yaratılan ve sürdürülen bir yapıdır. Bu performanslar, toplumun onlara yüklediği beklentiler ve stereotiplerle şekillenir, böylece kimliklerini ve toplumsal rollerini yeniden üretir ve pekiştirir.

Ancak Coates, kendisinin ve oğlunun erkekliğine dair aşağılayıcı varsayımlara direnmek için farklı bir yol bulmuştur. Coates’un tasvir ettiği Afrikalı Amerikalı erkekler bedenlerinin kırılğanlığına, korku ve utanç duygularına karşı koymanın yolunu kendilerine güvenmekte, kırılğanlık gibi duyguları yadsıyarak toplumsal erkeklik normlarına uymakta bulurken, Coates kendi erkeklik kimliğini anlama mücadelesinde, duygusal dürüstlüğü ve kırılğanlığı kabul etmeyi, empatiyi ve sevgi dolu ilişkileri teşvik ederek, duygularını ifade etmeye alan tanıyan ve hem kendisi hem de toplumu için sağlıklı bir erkeklik modeli geliştirmeye çalışmaktadır. Coates, bu süreçte, gerçek özgürlüğün sadece dışsal baskılardan değil, aynı zamanda içsel çatışmalardan da kurtulmakla mümkün olduğunu vurgulayıp ve erkekliğin daha kapsamlı ve empatik bir yorumunu önermektedir. bell hooks’un da belirttiği gibi, Afrikalı Amerikalı erkekler duygularını hissetmeye izin vermezlerse, duygusal gelişimlerini destekleme sorumluluğunu alamazlar ve direnme gücünü bulabilecekleri sağlıklı yönlerine ulaşamazlar (hooks, 2004: 93). Hissettiği korku ve utanç duygusuna verdiği ilk tepki öfke olsa da Coates teselliye insani duygularını “anlama mücadelesinde” bulur; mücadele içinde olması ve kendisini kontrol edebilmesi öfkesini kontrol etmesini sağlayan şeydir. Mektubunda dile getirdiği gibi, “kendimizi anlayabilme mücadelemiz bu çılgınlık karşısındaki tek avantajımız. . . . Bilmenin beni seni tehlikeye atmaktan alıkoyabileceğini, öfkeyi anlayıp kabul ettikten sonra onu kontrol edebileceğimi düşünmek hoşuma gidiyor” (Coates, 2016: 106). Coates, yanlış anlaşılmaya karşı direnmekte ve oğlunu da mücadelelerini anlamaya, insani duygularını kucaklamaya ve kendilerine ve başkalarına karşı sorumluluk almaya teşvik etmektedir. Bu yüzden, Coates’un yanlış anlaşılmaya karşı direnişi, tahakküm, saldırganlık ve zarar görmezlik gibi özelliklerle tanımlanan, beyazı üstün gören, baskın erkeklik anlayışına karşı bir direnişi temsil etmektedir.

Ta-Nehisi Coates’un Afrikalı Amerikalı erkekliği ile ilgili çocukken karşılaştıkları, siyahi erkeklerin Amerikan toplumunda tanınmak için nasıl mücadele ettiklerini göstermektedir. Coates’un ergenlik dönemine ilişkin tasviri yalnızca basmakalıp tanımlamalara değil, aynı zamanda hegemonik erkeklik kavramlarına karşı direnişi de yansıtmaktadır. Coates’un çocukluktan genç yetişkinliğe geçişi, Batı Baltimore’daki koşullar hem Coates’un hem de oğlunun ergenlik dönemini şekillendirmiştir. Kendi erkeklik kimliğini beyaz üstünlüğünü, ataerkilliği ve baskıcı sistemleri reddederek tanımlamayı öğrenmiştir. Kitap boyunca, ekonomik sistem tarafından siyah bedenlerin sömürülmesini sürdürmek için kullanılan sosyal yapılara ve kamu politikalarına aktif olarak karşı çıkmaktadır. Toplumsal tahakküm sistemlerini reddederek, Coates, erkekliğini siyahi bedenlerin tanınması için verilen mücadele üzerine kurarak ilerici bir siyahi erkeklik anlayışını teşvik etmektedir. Öte yandan, Coates’un ana akım toplum tarafından oluşturulmuş stereotiplere karşı direnişi, hegemonik erkeklik kavramlarına karşı direnişi de temsil eder. Bu direniş, gücü saldırganlık ve duygusal bastırma ile eşitleyen stereotipleri reddetmeyi gerektirir. Bunun yerine, Coates, empati ve özgünlüğü değerli kılan daha incelikli bir erkeklik anlayışını benimsemeyi vurgulamaktadır. Bu direnişi sürdüren Afrikalı Amerikalı erkeklerin, genellikle zengin kültürel miraslarına ve topluluk desteğine dayanarak bireyselliği ve dayanıklılığı kutlayan kimlikler geliştirebileceklerine inanmaktadır. Erkekliği yeniden tanımlayarak, sınırlayıcı toplumsal beklentilere meydan okuyan ve kişisel ve kolektif güçlenmeyi teşvik eden Afrikalı Amerikalı erkekler hem kendileri hem de toplulukları için daha özgür ve kapsayıcı bir gelecek inşa etmeye katkıda bulunacaktır.

Çağdaş Babalık ve Siyahi Erkeklik: Sorunsallar ve Yeniden Tanımlamalar

Ta-Nehisi Coates’un oğluna gösterdiği ilgi ve duygusal bağlılığın yanı sıra siyahi bedenlerin tanınması için verilen mücadeleye olan bağlılığı, *Dünyayla Benim Aramda*’da alternatif bir erkeklik ve babalık modeli inşa etmesinin temelini oluşturmaktadır. Coates, otoriter, eve ekmek getiren figür olarak hegemonik babalık olarak da adlandırılan basmakalıp babalık anlayışından farklı olarak, daha şefkatli, sağlıklı ve ilerici bir erkeklik anlayışını temel alan babalığı benimsemektedir. Coates, oğluna verdiği tavsiyelerle oğlunun hayatına öncelik verip ve duygusal bir katılım ve özen göstermektedir. Bu bölümde Coates’un oğluna yazdığı mektupta bir baba olarak üstlendiği rol aracılığıyla şefkatli bir erkekliği nasıl yansıttığı tartışılacaktır. Karla Elliott, Glenda Wall ve Stephanie Arnold ve Helena Wahlström’un babalık üzerine kaleme aldıkları eleştirel yaklaşımları, Coates’un kişisel babalık tanımını, özellikle de “yeni bir babalık” (Wall ve Arnold, 2017: 509) anlayışını oluşturan unsurları analiz etmede özellikle yararlıdır. Coates’un kendi babasını kısaca tanıtmayı, ailesindeki kadınlarla olan ilişkisi, Afrikalı Amerikalı babalara ilişkin genel betimlemeleri ve oğluna verdiği öğütler, onun babalık anlayışının sosyo-kültürel ve tarihsel bağlamda nasıl şekillendiğini ve ifade bulduğunu ortaya koymaktadır.

Coates’un ortaya koyduğu babalık modeli, oğlunun bedenini korumak için şiddet kullanmayı reddeden babasının temsil ettiği modelden oldukça farklıdır. Coates babası Paul Coates ile olan ilişkilerini ilk anı kitabı *The Beautiful Struggle*’da (2008)

ayrıntılı olarak anlatmış olsa da, bu bölümde sadece Coates'un *Dünyayla Benim Aramda*'daki babalık temsili incelenecektir çünkü *Dünyayla Benim Aramda* daha çok Coates'un kendi babalık anlayışını sunmaktadır. Coates, babasının oldukça kısa bir tasvirini yapmasına rağmen, babasının sadece kendi babalık anlayışından farklı değil, aynı zamanda hegemonik erkeklik kavramlarına da uyan özelliklerini ele almaktadır. Bir önceki bölümde incelenen Coates'un anlatısında temsil edilen Afrikalı Amerikalı oğlan çocuklarına benzer bir şekilde, Coates'un babası için korku, oğlunun bedenini korumak ve dolayısıyla hegemonik erkeklik idealine yaklaşmak için şiddet kullanmasına neden olan baskın bir duygudur:

“Korkuyu Philadelphia’da babaannemin evini ziyaret ettiğimde de hissettim. Sen onu hiç tanımadın. Ben de tanımadım, ama sert üslubu ve kaba sesini hatırlıyorum. Ve babamın babasının ölmüş olduğunu . . . ve bunun doğal olmadığını biliyordum. Ve seni seven, sana öğütler veren, sana bakmam için elime para sıkıştıran kendi babamda da aynısını gördüm. Babam çok ama çok korkuyordu. Bunu, öfkeden çok kaygıya başvurduğu için siyah deri kemerin bıraktığı acıda hissettim; biri beni çalıp götürübilirmiş gibi döverdi beni çünkü etrafımızda olan tam da buydu. Herkes bir şekilde, bir evladını kurban vermişti, sokaklara, hapse, uyuşturucuya, silahlara... Tek bildiğim ateşten dumanın yükseldiği gibi korkudan da şiddet yükseliyordu ve o şiddet, korku ve sevgiden yola çıkmış olsa bile, alarm zillerini mi tetiklemişti yoksa çıkışın önünü mü kapatmıştı tam kestiremiyorum” (Coates, 2016: 26).

Coates insani duygularını anlayıp benimseyerek kendi şiddet tepkilerini kontrol edebilirken, babası şiddeti korku duygusunu saptırmanın bir aracı olarak kullanmıştır. Başka bir deyişle, Coates'un babası korkunun bir sonucu olarak saldırganlık gibi hegemonik erkeklik kavramlarına boyun eğmektedir. Bununla birlikte, Raewyn Connell ve James Messerschmidt'in iddia ettiği gibi, hegemonya kavramının içerdiği özellikler yalnızca “şiddet, saldırganlık ve benmerkezcilik” değildir (Connell & Messerschmidt, 2005: 841). Bu özelliklerin “tahakküm anlamına gelebileceğini, ancak hegemonya oluşturmayaceğini,” çünkü hegemonya kavramının “madun grupların rızasını ve katılımını” ima ettiğini belirtmektedirler (841). Bu bağlamda, tahakkümün dayandığı gücün daha çok zorlamaya dayalı olduğu, hegemonya ise toplumsal onay ve kabul ile desteklendiği için daha karmaşık bir etkileşim ağına sahiptir. Bu sebeple, Coates'un şiddet karşısındaki farklı yaklaşımı, onun hegemonik erkeklik normlarını yeniden değerlendirme ve daha insancıl bir erkeklik anlayışı geliştirme çabasının bir parçası olarak görülebilir.

Coates babasını, Afrikalı Amerikalı bedenlerin tanınması için verilen mücadeleye dair bilgi ve farkındalık edinmesinde önemli bir figür olarak tanımlamaktadır. Babası ona kitaplara, özellikle de “siyahiler hakkında, siyahiler tarafından, siyahiler için yazılmış kitaplara” olan tutkusunu aktarmıştır (Coates, 2016: 38). Kara Panter Partisi'nde⁴ bir yüzbaşı olan babası, Coates'a kendini korumanın ve toplumda tanınmanın alternatif bir yolu olarak karmaşık bir şiddet anlayışı kazandırmıştır. Ancak Coates, babasının aksine şiddeti bir korunma aracı olarak benimsemiştir, çünkü kaba kuvveti “iletişimin en kaba biçimi” olarak görür (95). Hatta oğluna şöyle der: “Haklı öz savunma ve meşrulaştırılmış şiddetle beraber geldiği söylenen gururu asla hissetmedim (Coates, 2016: 91). Öte yandan Coates'un babası, “Kara Panter erkekliği” (Newton, 2004: 61) olarak adlandırılan ideali somutlaştırmıştır; çünkü onun erkeklik anlayışı aynı anda hem şiddetle hem de “siyahilerin kurtuluşuna” bağlılıkla ilişkilidir (Newton, 2004: 61). Coates'un eseri, bu kalıpların bireyler ve topluluklar üzerindeki etkilerini açığa çıkarmakla kalmayıp, aynı zamanda bu kalıpların nasıl bir direniş ve yeniden tanımlama fırsatı sunduğunu da göstermektedir. Afrikalı Amerikalı erkeklerin bu kalıpları nasıl kırarak, kendi hikayelerini yazmaya çalıştıklarını ve bu süreçte karşılaştıkları zorlukları anlatmaktadır. Coates okuyucularını, özellikle de Afrikalı Amerikalı erkekleri, bu stereotiplerin hem kişisel hem de toplumsal düzeydeki etkilerini düşünmeye teşvik edip ve bu kalıpların ötesine geçme yollarını keşfetmeye davet etmektedir.

Babasının yanı sıra, Coates'un ailesindeki kadınlarla, özellikle de annesi ve eşiyle olan ilişkisi, bir baba olarak rolünü ve şefkatli bir erkeklik yansımasını değerlendirmede kilit öneme sahiptir. Coates'un babası ona Afrikalı Amerikalıların mücadelesiyle ilgili kitaplara olan tutkusunu aktarırken, ona küçük yaşta okumayı ve yazmayı öğreten annesi olmuştur. En önemlisi, Coates'un annesi ona kendi kimliğini incelemenin bir yolu olarak nasıl soru sorulacağını öğreterek önemli bir farkındalık kazandırmıştır:

“Ben daha dört yaşındayken babaannen bana okuma öğretti. Ayrıca bana yazmayı da öğretti, ki bununla da yalnızca bir grup cümleyi düzenleyip bir grup paragraf haline sokmayı değil, onları sorgulama aracı olarak düzenlemeyi kastediyorum... Aynı ödevleri ben sana da verdim. Bunları sana davranışlarını gemleyecekleri düşündüğümünden değil—benim davranışlarını gemlemediler—sorgulamamın ve kendimi biçimlendirmenin ilk eylemleri olduğu için verdim.

⁴ Kara Panter Partisi, 1966 yılında Huey P. Newton ve Bobby Seale tarafından Oakland, Kaliforniya'da kurulan, Afrikalı Amerikalılardan oluşan bir siyasi örgüttür. Parti, başlangıçta siyahilere yönelik polis şiddetine karşı öz savunma grubu olarak kurulmuştur. Zamanla, siyahilerin toplumsal haklarını savunan daha geniş bir harekete dönüşmüştür.

Babaannen bana derste nasıl davranmam gerektiğini öğretmiyordu. Anlayış rasyonalizasyonu en çok uyandıran konuyu acımasızca sorgulamayı öğretiyordu” (Coates, 2016: 36).

Hayatının ilerleyen dönemlerinde baba olan Coates, annesinden edindiği bilgileri oğluna aktarmış, yani oğluna bir keşif aracı olarak ayrıntılı sorular sormayı öğretmiştir. Ergenliği boyunca Coates’un hem babası hem de annesi ona cevap vermekten kaçınmıştır. Bunun yerine, cevapları kendi başına bulması için onu cesaretlendirmişlerdir. Coates oğluna, annesinden öğrendiği bu sorgulama sürecinin, somut cevaplara ulaşarak değil, sorularını rafine ederek politik bir bilinç geliştirmesini nasıl sağladığını anlatmıştır. Tabiri caizse balık vermeyi değil, balık tutmayı öğretmiştir. Oğluna seslendiğinde aktardığı gibi: “seni korku ya da sahte anılar içinde yetiştirmek istemedim. Senin için isteğim bilinçlenerek büyümendi. Senden hiçbir şey saklamamayı aklıma koydum” (Coates, 2016: 104). Oğlunu da kendi bilincini kendisi gibi, yani “anlama mücadelesi” yoluyla geliştirmeye teşvik etmiştir. Kendi kimliğini ve dünyadaki yerini araştırmanın bir aracı olarak sorgulama süreci, Coates’un oğluna verdiği tavsiyenin temelini oluşturmaktadır.

Ailesinin yanı sıra Coates’un eşi de özneliği ve bir baba olarak rolü üzerinde güçlü bir etkiye sahiptir çünkü eşi ona oğlunu “nasıl seveceğini” ve duygularını nasıl dışsallaştıracağını öğretmiştir (Coates, 2016: 115). Anlatısında Coates, kendini korkuya karşı korumaya çalışarak insani duygularının nasıl kısıtlandığını açıklarken, hayatında korkunun baskın varlığı nedeniyle “yaralandığını” ve “eski kod ve kurallarla damgalandığını” dile getirmiştir (Coates, 2016: 115). Bu yüzden, oğluna ilgi ve şefkat gösterebilmesi büyük ölçüde eşinin desteğiyle mümkün olmuştur:

“Birlikte geçireceğimiz son yıllara giriyoruz ve keşke sana karşı daha yumuşak olsaydım diyorum. Annenin bana seni nasıl seveceğini öğretmesi gerekti—seni nasıl öpeceğimi ve her gece nasıl sevdiğimi söyleyeceğimi. Şimdi bile tamamen doğal bir edimden ziyade bir ritüel gibi geliyor. Bunun sebebi benim yaralı olmam. Bunun sebebi zorlu bir ev ortamında öğrendiğim eski alışkanlıklara bağlı olmam” (Coates, 2016: 115).

Coates, eşinin desteği sayesinde babasının temsil ettiği otoriter ve normatif babalık ve erkeklik modelinden sapabilmiştir. Babasının aksine, oğluna şiddet uygulamayı reddetmekle kalmamış, aynı zamanda onun duygularını, özellikle de kırılganlığını kucaklayabilmiştir. Coates’un babası geleneksel ve normatif değerlere uygun bir erkeklik sergileyerek basmakalıp, “eski babalık” idealini (Wahlström, 2010: 10) temsil ederken, Coates sevgi dolu ve şefkatli bir baba olarak, oğluyla “daha yakın bir duygusal ilişki” geliştirerek ve karısıyla “evlat yetiştirmenin zevklerini ve sorumluluklarını paylaşarak ilerici “yeni baba” kavramını temsil etmektedir (Wall & Arnold, 2017; 509). Bu nedenle, Coates’un erkeklik ve babalık anlayışı hayatındaki kadınlarla, özellikle de annesi ve eşiyle şekillenmiştir. Coates, babalık rolüyle hem cinsiyet uyumu ve eşitliğini temsil eden hem de sosyolog Karla Elliott’un belirttiği gibi, geleneksel olarak kadınlarla ilişkilendirilen ancak bakım ve karşılıklı bağımlılık değer ve uygulamalarını erkek kimliklerine entegre etmeye çalışan bir şefkatli erkeklik anlayışını teşvik etmektedir (Elliott, 2016: 243).

Coates, daha önce de belirtildiği gibi, babasının temsil ettiği babalık ve erkeklik modelinden farklı olması bakımından “yeni bir baba” modeli oluşturmaya çalışmaktadır. Babası büyürken onu korumanın bir yolu olarak şiddeti benimserken, Coates duygularını kucaklamış, kendiyse barışmış ve oğlunu da aynı şeyi yapmaya şu şekilde teşvik etmektedir: “Seninle hep konuştuğum gibi konuşuyorum—seni hep olmanı istediğim, insani duyguları için özür dilemeyen, boyunun ölçüsü, uzun kolları, güzel gülümsemesi için bahane üretmeyen, ağırbaşlı ve ciddi bir adam gibi” (Coates, 2016: 101). Coates’un ortaya koyduğu sağlıklı ve şefkatli baba modeli, Helena Wahlström’ün “yeni baba” kavramı ile paralellik göstermektedir. Wahlström’a göre:

“O halde yeni baba, çekirdek aile idealinin otorite ve/veya yoklukla damgalanmış geleneksel “eski” babasına karşı durmaktadır. Babalıktaki bu görünen dönüşümün önemli bir unsuru, babaların geleneksel olarak erkeklerin yaptığından daha aktif bir şekilde çocuklarıyla ilgilenerek hem eve ekmek getiren hem de “ilgili babalar” olarak ailelerinin bir parçası olmalarıdır. Yeni babalık modeli, erkeklerin geleneksel olarak kodlanmış erkekliklerden daha geniş bir duygu siciline erişmeleri için meşru bir yol olarak algılanmaktadır” (Wahlström, 2010: 24-25).

Wahlström’ün ileri sürdüğü gibi, “yetiştirme” ve “duygusal katılım” yeni babalık modelinin temel özellikleridir. Görüldüğü üzere, Coates “yeni babalık” kavramını somutlaştırarak, şefkatli bir erkekliği temsil etmektedir. Coates, gücünü empati kurma, anlama mücadelesinde, yani tanınma mücadelesine ilişkin bilgi ve anlayış arayışında bulur. Nitekim onun sevgi dolu ve şefkatli bir baba olmasını sağlayan da bu mücadeledir. Coates, bu mücadele sayesinde evrim geçirmiş ve hegemonik erkeklik idealiyle ilişkili “eski kodlardan” kurtulmuştur:

“Mücadelemin beni birkaç kez bozguna uğratıp sonra yeniden yeniden hayata döndürdüğünü bu sohbette görmüş oldun—Baltimore’da, Mekke’de, babalık yaparken, New York’ta. Değişimler bana ancak insana artık yalan

söylenemez olduğunda, insan Rüya'yı reddetmiş olduğunda gelen bir esriklik hediye etti. Ama ondan da öte, değişimler bana o eşsiz çalışma yeteneğinden en iyi nasıl istifade edebileceğimi öğretti ve de gördüğümü sorgulamayı ve ondan sonra gelecek olanı da sorgulamayı öğretti, çünkü sorular cevaplar kadar, hatta onlardan bile daha önemlidir" (Coates, 2016: 107).

Coates oğlunu da aynı mücadeleye teşvik ederek, bunun "bu deliliğe karşı tek avantajları" olduğunu söyler (106); çünkü insanlıklarının tanınmamasına direnmek için kendilerini güçlendirmek zorunda oldukları tek yol budur. Coates'un tavsiyesinin merkezinde oğlunu tahakkümcü, beyaz üstün gören, hegemonik sisteme karşı mücadeleyi teşvik etmek vardır: "Mücadele gerçekten de senin için sahip olduğum tek şey çünkü bu dünyanın senin kontrolünde olan tek kısmı" (107). Coates, mücadeleyi zihninin özgürlüğünü korumanın bir yolu olarak görür ve oğlunu da bilinçlenip onurlu bir hayat yaşayabilmesi için her şeyi sorgulamaya teşvik eder. Coates'un bir baba olarak rolü ve şefkatli bir erkekliği teşvik etmesi, oğlunun hayatına öncelik vermesiyle daha da belirginleşir. Görüldüğü gibi, Coates'un erkekliği "kendine ve başkalarına karşı sorumluluk, duyarlılık, empati ve karşılıklı bağımlılık" gibi "ahlaki değerler" üzerine kuruludur (Elliott, 2015: 251). Coates oğluyla olan ilişkisinde "kendi bireysel çıkarlarını" ilerletme peşinde değildir, bunun yerine çıkarları "başta oğlu olmak üzere önem verdiği kişilerle iç içe geçmiştir" (Held, 2016: 12).

Coates, yeni bir erkeklik kimliği oluşturma çabası sayesinde, bir erkek ve baba olarak kendi kimliğini inşa etmek için gerekli bilgiyi edinmiştir. Bu sebeple oğluna, mücadele anlamına gelen, batı Afrika'daki Fransız sömürge genişlemesine karşı direnişle tanınan Samori Touré'nin adını verir. Mücadele ve direniş Coates'un oğlunun isminde mündemictir. Coates, insani duygularını kucaklayarak ve beyaz üstünlükçü, tahakkümcü, hegemonik sisteme karşı mücadele ederek hem kendisini hem de oğlunu güçlendirebilmeyi başarmıştır. Samori'nin adının temel anlamı, Coates'un da belirttiği gibi, "mücadelenin kendi içinde bir anlamı olmasıdır" (Coates, 2016: 68). Coates, babalığı aracılığıyla, mücadeleye olan bağlılığı ve oğluna karşı hesap verebilirliği üzerine inşa edilen şefkatli bir erkekliği şu şekilde teşvik eder:

"Gerçek şu ki, sahip olduğum her şeyi sana borçluyum. Senden önce sorularım vardı ama kendim dışında hiçbir şeyim yoktu, o da zaten hiçbir şey değildi çünkü genç bir adamdım ve kendi insani hassasiyetlerimden arınmış değildim. Ama düşüceksem de tek başıma düşmeyeyim şeklindeki yalın gerçek ayaklarımın yere basmasını sağladı ve beni evcilleştirdi" (Coates, 2016: 66).

Coates baba olduğunda insani kırılğanlıklarını kucaklamayı öğrenmiş ve Karla Elliott'ın şefkatli, ilgili erkekliklere ilişkin değerlendirmesinde tanımladığı gibi, "tahakkümü dışlayan ve evlat yetiştirmenin duygusal, ilişkisel, ve birbirine bağlı niteliklerini kucaklayan" (Elliott, 2015: 252) alternatif bir erkeklik modelini hayata geçirmiştir. Karla Elliott'ın işaret ettiği gibi, geleneksel hegemonik erkekliğin ayrılmaz bir özelliği olan tahakkümü reddetmek, şefkatli, ilgili erkekliklerin gerçekleştirilmesi için esastır (Elliott, 2015: 252). Dolayısıyla Coates'un baba rolünü tasviri, yalnızca şefkatli bir erkekliği somutlaştırmasını değil, aynı zamanda hegemonik erkeklik kavramlarına direnişini de ifade eder.

Coates'un kendisini bir baba olarak tasviri, babasının otoriter ve geleneksel babalık modelinden uzaklaşarak insani duygularını, özellikle kırılğanlıklarını kucaklaması ve böylece hegemonik erkeklik kavramlarına karşı durmasıyla, ilerici "yeni babalık" kavramını örneklemiştir. Coates, babalık deneyimini paylaştığı anlatısında, babalığının ve erkekliğinin izlerini ailesindeki kadınlara, özellikle de öznelliği ve babalık rolü üzerinde güçlü bir etkiye sahip olan annesi ve eşine kadar süren şefkatli bir erkekliği teşvik etmektedir. Coates, "yeni baba" kavramının somut bir örneğini temsil etmektedir çünkü oğluna karşı duygusal bağlılık ve hesap verebilirlik onun babalığının temel özellikleridir. Coates, bir baba olarak rolünü, geleneksel olarak kadınlarla ilişkilendirilen bakım ve karşılıklı bağımlılık değerlerini kendi kimliğine entegre ederek, şefkatli ve ilgili bir erkeklik yansıtarak toplumsal cinsiyet eşitliğine de katkıda bulunmaktadır. Coates'un şefkatli, ilgili bir erkekliği teşvik etmesi yalnızca oğlunun esenliğine öncelik vermesine değil, aynı zamanda tahakkümü reddetmesine ve dolayısıyla hegemonik erkekliğe direnmesine de dayanmaktadır.

Sonuç

Ta-Nehisi Coates, *Dünyayla Benim Aramda*'da Howard Üniversitesi'nden Amerikan İç Savaşı'na, Chicago'dan Paris'e, Baltimore'da çocukluğunun geçtiği evden oğlunun hayatına uzanan bir dizi aydınlatıcı deneyim aracılığıyla dünyadaki yeri hakkındaki gerçeğe uyanışının hikâyesini paylaşmaktadır. *Dünyayla Benim Aramda*, masum Afrikalı Amerikalıları öldüren polis memurlarını yargılamayı reddeden; siyahi nüfusa yönelik büyük bir kitlesel hapsedme politikası izleyen bir ulusa derin ve öfkeli bir sesleniştir. Kitap, aynı zamanda Afrikalı Amerikalı bir babanın korkularının samimi bir itirafıdır; oğluna ne kadar olumlu değerler verirse versin, onu okulda çalışmaya ve doğru olanı yapmaya ne kadar teşvik ederse etsin, sokaklarda bedeninin, derisinin renginin onu devlet onaylı saldırılara karşı savunmasız bırakacağından korkmaktadır. Bu sebeple oğluna

kaleme aldığı destansı mektup, onda uyandırdığı güçsüzlük ve korku duygusuna bir yanıtır.

Coates, özellikle Afrikalı Amerikalılara yönelik ana akım toplum tarafından dayatılan “eğitimsiz,” “tembel” ve “tehlikeli” gibi stereotiplerin genç Afrikalı Amerikalı erkekler üzerindeki etkilerini derinlemesine incelediği eserinde, bir baba olarak sahip olduğu rolü ve “yeni babalık” projeksiyonunu da ele alarak, siyah erkekliğin karmaşık ve çok boyutlu temsilleri aracılığıyla kabul görmüş erkeklik normlarına karşı nasıl bir direnç geliştirdiğini ortaya koymaktadır. Diğer bir deyişle, Coates, Afrikalı Amerikalı erkekliğine dair ilerici bir perspektifi nasıl somutlaştırdığını ve Afrikalı Amerikalı erkeklerin toplumsal, kültürel ve bireysel kimliklerini çok boyutlu bir şekilde nasıl temsil ettiğini analiz etmektedir. *Dünyayla Benim Aramda*, Afrikalı Amerikalı erkeklerin kendi kimliklerini inşa etme süreçlerinde karşılaştıkları güçlükleri ve bu süreçte elde ettikleri kazanımları anlamak için önemli bir kaynak sunmaktadır. Coates, okuyucularına, Afrikalı Amerikalı erkeklerin yalnızca basmakalıp temsilleri değil, aynı zamanda bu temsillerin dayattığı beklentileri de nasıl aştığını kendi deneyimlerinden örneklendirmektedir.

Ta-Nehisi Coates, Afrikalı Amerikalıların Amerika Birleşik Devletleri’ndeki koşulları nedeniyle hissettiği umutsuzluğu güçlü bir şekilde dile getirirken, aynı zamanda okuyucularına ve özellikle oğluna aşıladığı ilerici erkeklik modeliyle umut ışığı olmaktadır. Coates, sistematik ırkçılığın ve ayrımcılığın yarattığı zorlukları açık bir şekilde anlatırken, bu olumsuzluklar karşısında yılmayan ve mücadeleci bir duruş sergileyen Afrikalı Amerikalıların varlığının öneminin altını çizmektedir. Oğluna yazdığı mektuplarda, güçlükler karşısında başını dik tutmanın ve kendini ifade etmenin ne kadar değerli olduğunu aktarmaktadır. Coates’un tasvir ettiği ilerici erkeklik, sadece mevcut zorluklarla yüzleşmekle kalmayıp, aynı zamanda toplumsal değişim ve eşitlik için bir katalizör görevi görmektedir. Bu bağlamda, Coates’un umutsuzluğu aşan ve geleceğe dair umut aşılayan mesajı, okuyucularına ilham vermektedir.

Kaynaklar

- Alexander, M. (2015). "Ta-Nehisi Coates's *Between the World and Me*." *The New York Times*. <https://www.nytimes.com/2015/08/17/books/review/ta-nehisi-coates-between-the-world-and-me.html>.
- Boskin, J. (1986). *Sambo: The Rise & Demise of an American Jester*. New York: Oxford University Press.
- Brooks, D. (2015). "Listening to Ta-Nehisi Coates While White." *The New York Times*. <https://www.nytimes.com/2015/07/17/opinion/listening-to-tanehisi-coates-while-white.html>.
- Brown, T. J. (2006). "Welcome to the Terrordome: Exploring the Contradictions of a Hip-Hop Black Masculinity." *Progressive Black Masculinities*. New York: Routledge.
- Butler, J. (2014). *Cinsiyet Belası: Feminizm ve Kimliğin Altüst Edilmesi*. İstanbul: Metis Yayınları.
- Coates, T. (2016). *Dünyayla Benim Aramda* (Çev. Pınar Umman). İstanbul: MonoKL Edebiyat.
- . (2008). *The Beautiful Struggle*. New York: Spiegel & Grau.
- Connell, R.W. (2023). *Erkeklikler* (Çev. Nagihan Konukçu). İstanbul: Phoenix.
- Connell, R. W., & Messerschmidt, J. W. (2005). "Hegemonic Masculinity: Rethinking the Concept." *Gender & Society*, 19 (6), 829–859.
- Douglas, K. B. (1999) "Stereotypes, False Images, Terrorism: The White Assault upon Black Sexuality." *Sexuality and the Black Church: A Womanist Perspective*. Maryknoll: Orbis Books.
- Du Bois, W.E.B. (2008). "Of Our Spiritual Strivings." *The Souls of Black Folk*. New York: Oxford World's Classics.
- Elliott, K. (2016). "Caring Masculinities: Theorizing an Emerging Concept." *Men and Masculinities*, 19 (3), 240–259. doi.org/10.1177/1097184X15576203.
- Fanon, F. (2017). "The Negro and Psychopathology." *Black Skin, White Masks*. New York: Pluto Press.
- Held, V. (2006). "The Ethics of Care as Moral Theory." *The Ethics of Care: Personal, Political, and Global*. New York: Oxford University Press.
- hooks, b. (2004). *We Real Cool: Black Men and Masculinity*. New York: Routledge.
- . (1992). "Reconstructing Black Masculinity." *Black Looks: Race and Representation*. Boston: South End Press.
- Kelley, R. D. G. (2018). "Coates and West in Jackson." *Boston Review*. <http://bostonreview.net/race/robin-d-g-kelley-coates-and-west-jackson>.
- Kimmel, M. (2012). *Manhood in America: A Cultural History* (3rd ed.). New York: Oxford University Press.
- Majors, R., & Billson, J. M. (1992). *Cool Pose: The Dilemmas of Black Manhood in America*. New York: Lexington Books.
- Morrison, T. (1997). "The Official Story: Dead Man Golfing." *Birth of a Nation 'hood: Gaze, Script, and Spectacle in the O. J. Simpson Case*. New York: Pantheon Books.
- Mutua, A. D. (2016). "Theorizing Progressive Black Masculinities." *Progressive Black Masculinities*. New York: Routledge.
- Newton, J. (2004). "Revolutionary Men: Civil Rights, Black Power, and the Reconfiguration of Black Masculine Ideals." *From Panthers to Promise Keepers: Rethinking the Men's Movement*. Lanham: Rowman & Littlefield Publishers.
- Richardson, R. (2007). *From Uncle Tom to Gangsta: Black Masculinity in the U.S. South*. Athens: University of Georgia Press.
- Staples, R. (1982). *Black Masculinity: The Black Male's Role in American Society*. San Francisco: The Black Scholar Press.
- Wahlström, H. "New Fathers?" *New Fathers? Contemporary American Stories of Masculinity, Domesticity, and Kinship*. Newcastle upon Tyne: Cambridge Scholars Publishing.
- Wall, G., & Arnold, S. (2017). "How Involved Is Involved Fathering?: An Exploration of the Contemporary Culture of Fatherhood." *Gender & Society*, 21 (4), 508–527. doi.org/10.1177/0891243207304973.
- West, C. (2017). "Ta-Nehisi Coates is the Neoliberal Face of the Black Freedom Struggle." *The Guardian*. <https://www.theguardian.com/commentisfree/2017/dec/17/ta-nehisi-coates-neoliberal-black-struggle-cornel-west>.

Yazar Katkıları: **Tek Yazar** Fikir - Tasarım Denetleme- ; Kaynaklar- ; Veri Toplanması ve/veya İşlemesi ; Analiz ve/ veya Yorum -; Literatür Taraması ; Yazıyı Yazan ; Eleştirel İnceleme

Hakem Değerlendirmesi: Dış bağımsız.

Çıkar Çatışması: Yazar, çıkar çatışması olmadığını beyan etmiştir.

Finansal Destek: Yazar, bu çalışma için finansal destek almadığını beyan etmiştir.

Etik Kurul Belgesi: -

Author Contributions: **Sole Author** Concept -; Design-; Supervision-Resources; Data Collection and/or Processing; Analysis and/or Interpretation ; Literature Search-; Writing Manuscript-; Critical Review

Peer-review: Externally peer-reviewed.

Conflict of Interest: The author has no conflicts of interest to declare.

Financial Disclosure: The author declared that this study has received no financial support.

Ethical Committee Approval: -